

นั่นคือ เราได้ว่า ถ้า $i = 20\% \text{ NPV} \rightarrow 0$ ในทางกลับกัน -2.242
ขั้นต่อไปเราจะสามารถหาค่า IRR หรืออัตราคิดลดที่ทำให้ $\text{NPV} = 0$ (ซึ่งเรา
ทราบว่าจะอยู่ระหว่าง 18% และ 20%) ได้โดยเทียบบัญชีต่อ Yang คือ

NPV ต่างกัน $[0.066 - (-2.242)]$ มาจากค่า i ซึ่งต่างกัน $= (20 - 18)$
เมื่อต้องการ NPV ต่างกัน $(0.066 - 0)$ เราจะได้ว่ามาจากการ i ซึ่งต่างกัน

$$= \frac{(20 - 18) \times 0.066}{10.066 + 2.2421} = 0.039$$

นั่นคือ ค่า i ที่ทำให้ $\text{NPV} = 0$ จะ $= 18 + 0.039$
 $= 18.04\%$

สรุปว่า IRR ของโครงการ $= 18.04\%$

หมายเหตุ นักศึกษาอาจจะคำนวณโดยใช้สูตร

$$\text{IRR} = \text{DF}_L \times \frac{\text{NPV}_L}{(\text{NPV}_L - \text{NPV}_U)}$$

$$= 18 \times (20 - 18) \frac{0.066}{0.066 - (-2.24)} \\ = 18.04\% \text{ นั่นเอง}$$

4. หาก N/K ratio

โดยนิยาม N ratio คือ $\frac{\text{มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ที่เริ่มให้ประโยชน์}}{\text{มูลค่าปัจจุบันของค่าลงทุน}}$

$$\frac{\text{ตั้งน้ำ}}{K} = \frac{(15 - 5) \times 3.960}{15 + 8.93 + 6.376}$$

$$= \frac{39.6}{30.306}$$

$$= 1.31$$

กิจกรรมการเรียนที่ 2

- ข้อ 1. เกณฑ์การตัดสินใจสำหรับ NPV ก็คือ เราจะลงทุนในโครงการที่ให้ค่า $NPV \geq 0$ และลงทุนในโครงการที่ให้ค่า $NPV < 0$ ๆ ก่อน
- สำหรับ B-C ratio เราจะลงทุนในโครงการที่ให้ค่า $B-C ratio \geq 1$
- สำหรับ IRR เราจะลงทุนในโครงการที่ให้ค่า IRR หรือ $r > i$ (หรืออัตราคิดผลตอบแทนสัมปทาน)
- และสำหรับ N-K ratio เราจะลงทุนในโครงการที่ให้ค่า $N-K ratio \geq 1$
- ข้อ 2. ก. การ accept - reject โครงการ เป็นการตัดสินใจว่าจะลงทุนในโครงการ เดียว ๆ จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์เพื่อที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำ (รับหรือปฏิเสธ) โครงการ
- ข. การตัดสินใจเป็นเรื่องของการพิจารณากลุ่มของ โครงการ โครงการในกลุ่มต่างกันเป็นโครงการที่น่าจะทำ แต่เราไม่สามารถตัดสินใจได้ในเดียวกัน จึงต้องเลือกทำโครงการที่ให้ผลตอบแทนสูง ๆ ก่อน เรื่องสืบต่อเป็นเรื่องของการจัดอันดับ โครงการที่จะทำก่อน - หลังเท่าทั้งประมาณจะอำนวย
- ค. การเลือกโครงการมีลักษณะเป็น mutually exclusive projects เป็นเรื่องของการเลือกโครงการในกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการทดแทนกันได้ หรือการทำโครงการหนึ่งจะทำให้โครงการที่เหลือหมดความจำเป็นไป

ข้อ 3. จากข้อ 2 ในกิจกรรมการเรียนที่ 1 เรายได้ค่าดังนี้

$$NPV = 9.3 \text{ ล้านบาท} > 0$$

$$\frac{B}{C} = 1.19 > 1$$

$$IRR = 18.04\% > i \text{ (เท่ากับ } 12\%)$$

$$N/K = 1.31 > 1$$

ซึ่งจะเห็นว่าโครงการ ก. เป็นโครงการที่ควรลงทุน

กิจกรรมการเรียนที่ 3

ข้อ 1. ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อใช้ NPV ในการจัดอันดับโครงการ ก็คือการที่ค่า NPV อาจ จะให้ข้อมูลแบบไม่ถูกต้องในส่วนของการตัดสินใจผิดพลาดได้ ถ้ากลุ่มโครงการที่จะจัดอันดับมีขนาด ของโครงการแตกต่างกันมาก ๆ โครงการที่มีขนาดโครงการใหญ่ ๆ มักจะให้ค่า NPV สูง ๆ ซึ่งทำให้มีแนวโน้มว่าจะถูกจัดอันดับไว้สูง ๆ ทั้ง ๆ ที่โครงการที่เล็กในกลุ่มอาจ มีประสิทธิภาพของการใช้เงินทุนสูงกว่า

การใช้ B-C ratio ในการจัดอันดับโครงการก็อาจจะมีปัญหา โดยเฉพาะ ในการที่เรามีรายการซึ่งอาจจะไปลดต้นทุนหรือบวกเป็นส่วนหนึ่งของผลประโยชน์ได้ , เช่น การลดค่าโสหุ้ยอาจเป็นรายการที่จะไปลดจากต้นทุน เพราะค่าใช้จ่ายลดลง หรือ อาจไปบวกเป็นผลประโยชน์ของโครงการ เพราะประหยัดค่าใช้จ่าย การเลือกใช้ วิธีใดวิธีหนึ่งมีผลต่อค่าของ ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดอันดับโครงการ

is 2.

โครงการ	ผลประโยชน์	ต้นทุน	NPV (i=10%)	$\frac{B}{C}$	IRR
	(ล้านบาท)	(ล้านบาท)			
A	1180	1000	180	1.18	20%
B	636	500	136	1.27	25%

จากตัวเลขในตาราง ถ้าเราใช้ NPV เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ เราจะเลือกโครงการ A เพราะให้ค่า NPV เป็นบวกและมากกว่าโครงการ B แต่ถ้าใช้เกณฑ์ IRR เราจะเลือกโครงการ B และแสดงว่า NPV ให้ข้อเสนอแนะในการตัดสินใจชัดແย้งกับ และ IRR เนื่องจากเป็น mutually exclusive project เราจะใช้เกณฑ์ NPV โดยเลือกโครงการ A เพราะโครงการ A เป็น potential Pareto improvement project เมื่อเทียบกับโครงการ B หมายความว่า แม้ว่าโครงการ A จะลงทุนมากกว่าโครงการ B 500 ล้านบาท แต่ผลประโยชน์ที่โครงการ A ได้รับมากกว่าโครงการ B ซึ่งเท่ากับ 544 สามารถซื้อเชยต้นทุนส่วนที่มากกว่านั้นแล้วยังเหลืออีก 44 ล้านบาท นั่นก็หมายความว่า คนที่ได้ประโยชน์จากการ A สามารถซื้อเชยคนที่เสียประโยชน์เพราะไม่ได้ทำโครงการ B ได้ (ถ้าจัดให้มีการซื้อเชย)

กิจกรรมการเรียนที่ 4

ข้อ 1. Cut off period ต่างกับ Pay - off period ตรงที่ว่า

Cut off period เป็นเวลาที่เราสนใจคูประลิธิภาพของการทำโครงการ เช่น การกำหนด Cut off period เท่ากับ 5 ปี หมายความว่า เราสนใจจะดูว่าในช่วง 5 ปี สภาพต้นทุน - ผลประโยชน์จากโครงการเป็นอย่างไร แต่ Pay - off period เป็นเรื่องของช่วงเวลาที่โครงการจะคืนทุน เราไม่สามารถกำหนดช่วงเวลาคืนทุน แต่ชั้นอยู่กับว่าโครงการจะสามารถคืนทุนในเวลากันแค่ไหน เช่น ถ้าโครงการคืนทุนได้ภายใน 3 ปี ก็หมายความว่า Pay - off period = 3

$$(\text{ผลตอบแทน} - \text{เงินลงทุน}) / \text{จำนวนปีที่ได้ผลตอบแทน}$$

ข้อ 2. Net average rate of return = $\frac{(\text{ผลตอบแทน} - \text{เงินลงทุน})}{\text{เงินลงทุน}}$

$$\text{Net average rate of return ของโครงการ X} = \frac{(200 - 25)}{25} / 8$$

$$= 0.875$$

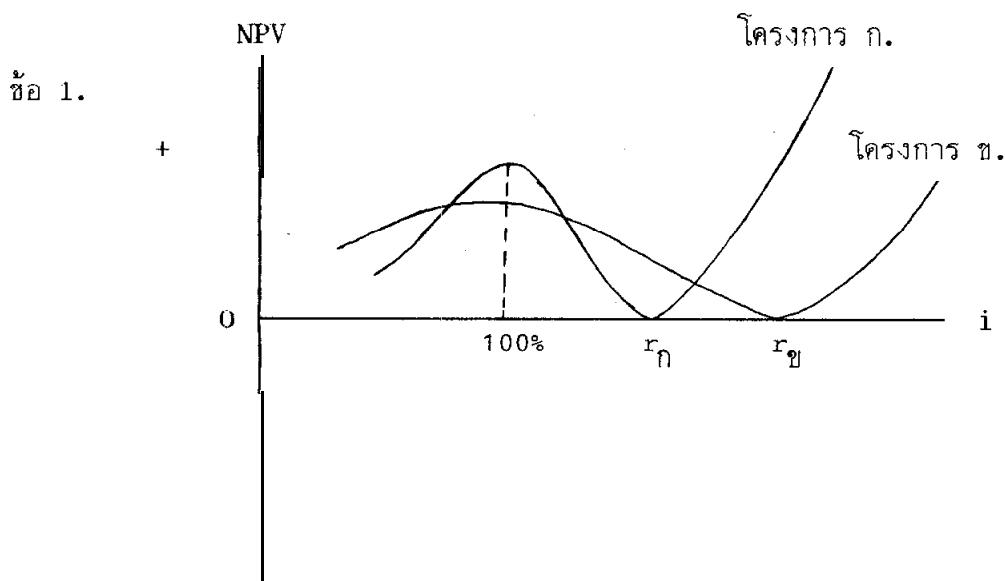
$$\text{และ Net average rate of return ของโครงการ Y} = \frac{(300 - 20)}{20} / 10$$

$$= 1.4$$

เราจะเลือกโครงการ Y ซึ่งให้ net average rate of return = 140%

แทนที่จะเลือกโครงการ X ซึ่งให้ net average rate of return เพียง 87.5%

การประเมินผลท้ายบท

- ข้อ 2. เมื่อพิจารณาจากข้อมูล เราจะเห็นว่าขนาดของ โครงการทั้ง 2 ต่างกันมาก การใช้ NPV อาจจะเกิดปัญหาความแตกต่างของตัวเลข ในขณะเดียวกันเนื่องจากเป็นการเลือกเพียงโครงการเดียว เราทราบว่าการใช้ NPV จะทำให้เกิด potential Pareto improvement (ถ้าหาก NPV และ B-C ratio ให้คำตوبในการตัดสินใจซัดเยิ่งกัน) ดังนั้น เราจึงควรจะตรวจสอบการใช้วิธี NPV และ B-C ratio เพื่อคุ้มครอง
 ก. NPV และ B-C ratio ให้ชัดเจนในการตัดสินใจต่างกันหรือไม่
 ข. การใช้ NPV ทำให้เราตัดสินใจผิดพลาดขนาดตัวเลขที่ต่างกันของ โครงการหรือเปล่า

เราสามารถแสดงค่าของต้นทุน - ผลประโยชน์ของ โครงการทั้ง 2 ได้ดังตาราง

ปี	โครงการ ก.		โครงการ ข.	
	ต้นทุน	ผลประโยชน์	ต้นทุน	ผลประโยชน์
0	10	-	100	-
1	-	2	4	-
2	-	2	4	30
3		2	4	30
4		2	4	30
5	-	2	4	30
6	-	2	4	30
7	-	2	4	30
a	-	2	4	30
9	-	2	4	30
10		2	4	30

จากตัวเลขในตารางเราจะเห็นว่า ผลประโยชน์โครงการ ก. เท่ากันทุกปี ดังนั้น การคิดค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ ทำได้โดยใช้ตารางที่ 3 ในภาคผนวก

เมื่อ $n = 10$, $i = 12\%$ ค่าจากตาราง 3 = 5.650

$$\text{ดังนั้น } \text{ค่าปัจจุบันของผลประโยชน์} = 2 \times 5.65 = 11.3 \text{ ล้านบาท}$$

$$\text{ต้นทุนอยู่ในรูปค่าปัจจุบันแล้ว} = 10 \text{ ล้านบาท}$$

$$\text{ดังนั้น } NPV = 11.3 - 10 = 1.3 \text{ ล้านบาท}$$

$$\frac{B}{C} = \frac{11.3}{10} = 1.13$$

สำหรับโครงการ ช. ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในปีที่ 1 - 10 ปีละ 4 ล้านบาท

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่ายดำเนินการ} &= 4 \times 5.65 \\ &= 22.60 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนของโครงการ} &= \text{ต้นทุนการลงทุน} + \text{ต้นทุนดำเนินการ} \\ &= 100 + 22.60 \text{ ล้านบาท} \\ &= 122.60 \text{ ล้านบาท} \end{aligned}$$

ผลประโยชน์ของโครงการเกิดขึ้นตั้งแต่ปีที่ 2 - ปีที่ 10 ปีละ 30 ล้านบาท

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ค่าปัจจุบันของผลประโยชน์} &= 30 (5.65 - 0.893) \text{ ล้านบาท} \\ &= 30 \times 4.757 \text{ ล้านบาท} \\ &= 142.71 \text{ ล้านบาท} \end{aligned}$$

การที่เราเอา $(5.65 - 0.893)$ เนื่องจาก ผลประโยชน์ในปีที่ 1 ไม่มี ดังนั้น เราจึงหักส่วนของการคิดลดสำหรับปีที่ 1 ออก

$$\text{ดังนั้น } NPV = 142.71 - 122.6 = 20.11 \text{ ล้านบาท}$$

$$\frac{B}{C} = \frac{142.71}{122.60} = 1.16$$

จะเห็นได้ว่า การใช้ NPV หรือ B-C ratio ไม่ได้ทำให้ชัดเจนในการตัดสินใจขัดแย้งกัน คือ ตามค่า NPV และค่า B-C ratio เราจะเลือกโครงการ ช. เพราะทั้ง NPV B-C ratio ต่างกันอย่างมาก โครงการ ช. ดีกว่าโครงการ ก.

แต่ถ้าเราดูด้วย NPV อย่างเดียว เราอาจจะเข้าใจว่าโครงการ ช. ดีกว่าโครงการ ก. มาก (20.11 ล้านบาทเทียบกับ 1.3 ล้านบาท) ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ โครงการทั้ง 2 ตีพิมพ์ กัน คือ $\frac{B}{C} = 1.13$ และ 1.16 ตามลำดับ ซึ่งไม่ต่างกันมากนัก

การหาผลประโยชน์ต่อปีที่เท่ากัน ก็คือการดูว่าผลประโยชน์สุทธิของโครงการหรือก็คือค่า NPV ของโครงการ เมื่อคิดเป็นค่าผลประโยชน์ต่อปีที่เท่ากันตามอายุโครงการ (โดยพิจารณาด้วยเบี้ยทบทั้งหมดช่วงเวลาด้วย) จะได้ปีละเท่าไร นั้นคือเราจะอาศัยตัวคงที่ (Capital Recovery Factor) (CRF) ในการคำนวณหรือใช้สูตร

$$R = P \left[\frac{i(1+i)^n}{(1+i)^n - 1} \right]$$

เมื่อ P = NPV ของโครงการ
และ R คือ ผลประโยชน์ต่อปีที่เท่ากัน

จากตารางที่ 5 ในภาคผนวก เมื่อ $i = 12\%$ $n = 10$

ค่า CRF = 0.177

$$\begin{aligned} \text{ตั้งนี้ ผลประโยชน์ต่อปีที่เท่ากันของโครงการ ก.} &= 1.3 \times 0.177 \\ &= 0.2301 \text{ ล้านบาท} \\ &= 230,000 \text{ บาท} \\ \\ \text{ผลประโยชน์ต่อปีที่เท่ากันของโครงการ ช.} &= 20.11 \times 0.177 \\ &= 3,559,500 \text{ บาท} \end{aligned}$$

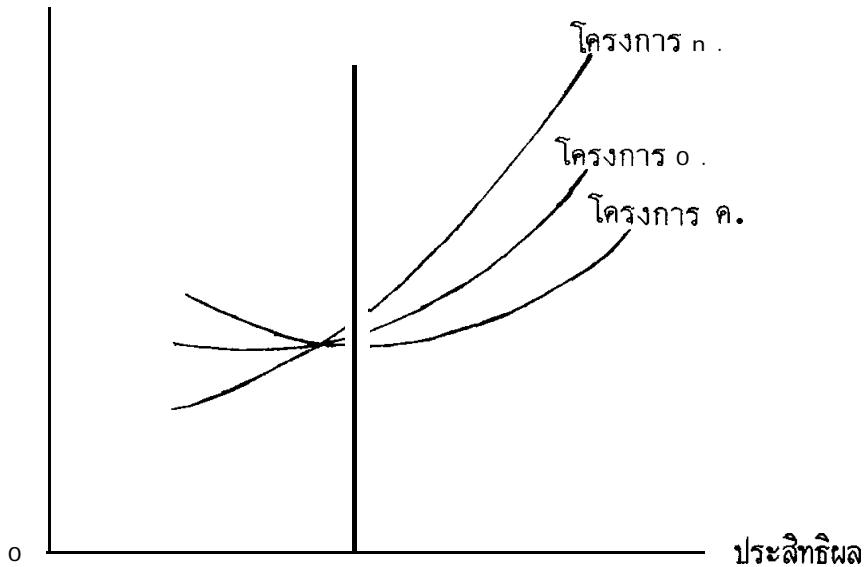
กิจกรรมการเรียนที่ 1

ข้อ 1. การวิเคราะห์ต้นทุน - ประสิทธิผล คือ การวิเคราะห์โครงการในการพิจารณาการตัดสินใจที่ต้องดำเนินการ ให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุด หรือทำให้ขาดทุนน้อยที่สุด โครงการที่ใช้วิธีนี้มักเป็นโครงการที่ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นไม่มีราคาในตลาด หรือเป็นโครงการที่รับฟังทำเพื่อเป็นบริการสาธารณะ หรือเป็นสิ่งที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ จึงเป็นโครงการที่มีความต้องการมาก และโดยปกติการทำโครงการจะถูกจำกัดด้วยงบประมาณของรัฐบาล ดังนั้น ปัญหาจึงไม่ใช่การเลือกทำหรือไม่ทำโครงการ แต่เป็นเรื่องของการเลือกขนาดการลงทุนหรือวิธีการที่จะใช้เงินทุนน้อยที่สุด อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การวิเคราะห์จึงสนใจเฉพาะต้นทุน และระดับของการบรรลุวัตถุประสงค์ (หรือประสิทธิผล) ของการทำโครงการเป็นสำคัญ

การวิเคราะห์ต้นทุน - ประสิทธิผลจึงต่างกับการวิเคราะห์ต้นทุน - ผลประโยชน์ตรงจุดที่ว่า จะไม่มีการประมาณค่าหรือตีค่าผลประโยชน์จากโครงการอย่างที่ต้องทำในการวิเคราะห์ต้นทุน - ผลประโยชน์ของโครงการ

ข้อ 2.

ค่าใช้จ่าย

โดยหลักประยัด เราจะเลือกโครงการที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดในการบรรลุระดับประสิทธิผลที่กำหนดให้ (ซึ่งในที่นี้คือระดับ OX) ซึ่งจะเห็นว่า โครงการค. เป็นโครงการที่จะเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดในการบรรลุประสิทธิผลระดับ OX เราจึงเลือกโครงการ ค.

กิจกรรมการเรียนที่ 2

หลักประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการเลือกโครงการ โดยการกำหนดงบประมาณที่จะใช้ในการลงทุนขึ้นก่อน แล้วจึงเลือกโครงการลงทุนที่จะบรรลุประสิทธิผลในระดับสูงที่สุด หลักประยัดนั้นตรงกันข้าม เราจะกำหนดระดับประสิทธิผลที่ต้องการก่อน แล้วจึงเลือกโครงการที่เสียค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด

กิจกรรมทางเรียนที่ 3

เนื่องจากอยู่โครงการไม่ต่างกันนัก เราใช้วิธีเปรียบเทียบค่าปัจจุบันของต้นทุนของทั้ง 3 โครงการ

ลำดับ	ต้นทุน			DF เมื่อ i = 10%	ค่าปัจจุบันของต้นทุน		
	โครงการ ก.	โครงการ ข.	โครงการ ค.		โครงการ ก.	โครงการ ข.	โครงการ ค.
0	20	22	18	1	20	22	18
1	3	4	5	0.909	2.727	3.636	4.545
2	3	2	5	0.826	2.478	1.652	4.130
3	3	2	4	0.751	2.253	1.502	3.004
4	3	1	4	0.683	2.049	.683	2.732
5	-	1	3	0.621	-	.621	1.863
					29.507	30.094	34.274

โครงการ ก. เป็นโครงการที่เลี่ยค่าใช้จ่ายต่ำที่สุดในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ผลระดับที่กำหนดให้ เราจึงเลือกทำโครงการ ก.

กิจกรรมการเรียนที่ 4

ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท)		จำนวนที่ได้รับการปรับปรุง (ครัว)		ค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่ม	
จำนวน	ส่วนเพิ่ม	จำนวน	ส่วนเพิ่ม	จำนวนที่ได้รับการปรับปรุงส่วนเพิ่ม	
5		200			
> 2		> 200		2/200 = 0.01	
7		400			
> 2		> 300		<u>2/300 = 0.0067</u>	
<u>9</u>		<u>700</u>			
> 2		> 200		2/200 = 0.01	
11		900			
> 1		> 100		1/100 = 0.01	
12		1000			

จากตารางจะเห็นว่า ถ้าการลงทุนเพิ่มจาก 5 ล้านบาทเป็น 7 ล้านบาท จำนวนที่ติดที่จะได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น = 200 ครัว หรือคือการเพิ่มการลงทุน 2 ล้านบาท มีผลให้ปรับปรุงที่ติดที่เพิ่มขึ้น 200 ครัว ซึ่งหมายความว่า ก่อการปรับปรุงที่ติดเพิ่มขึ้น 1 ครัว เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น 10,000 บาท แต่การลงทุนเพิ่มขึ้นอีก 2 ล้านบาท คือจาก 7 ล้านเป็น 9 ล้านบาท จะมีที่ติดที่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น 300 ครัว ซึ่งหมายความว่าการปรับปรุงที่ติดเพิ่มขึ้น 1 ครัว ในขนาดการใช้จ่ายนี้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอย่าง คือเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม 6,700 บาท ซึ่งจะเห็นได้ว่า การลงทุนจำนวน 9 ล้านบาท เป็นขนาดการใช้เงินทุนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะค่าใช้จ่ายเพิ่มในการปรับปรุงที่ติดเพิ่มขึ้น 1 ครัว ต่ำที่สุดในบรรดาขนาดการลงทุนทั้งหมดตามที่มี

การประเมินผลท้ายบท

ข้อ 1.

ต้นทุนการใช้จ่าย (พันบาท)	คนที่ได้รับประโยชน์ (คน)	ต้นทุนเพิ่ม (บาท)	
		คนที่ได้ประโยชน์เพิ่ม (คน)	
จำนวน	ส่วนเพิ่ม	จำนวน	ส่วนเพิ่ม
4		3.2	
> 1		> 18	$1000/18 = 55.50$
5		50	
> 2		> 20	$2000/20 = 100.00$
7		70	
> 1		> 30	$1000/30 = 33.33$
<u>8</u>		<u>100</u>	
> 2		> 20	$2000/20 = 100.00$
10		120	

เพื่อให้การใช้จ่ายมีประสิทธิภาพที่สุด กรมประชาสงเคราะห์ควรจะใช้จ่ายจำนวน 8,000 บาท ซึ่งทำให้คนได้ประโยชน์จากโครงการ 100 คน เพราะ การใช้จ่ายเงินระดับนี้ ค่าใช้จ่ายเพิ่มต่อคนงานที่ได้ประโยชน์เพิ่มขึ้น 1 คน มีค่า น้อยที่สุดคือเท่ากับ 33.33 บาท เทียบกับระดับการใช้จ่ายระดับอื่น ซึ่งค่าใช้จ่ายเพิ่มต่อคน 1 คน ที่ได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นสูงถึง 55.50 บาท และ 100 บาท

ข้อ 2. จากโจทย์ ค่าวัจัยและสำรวจถือว่าเป็นต้นทุนจริง (sunk cost) คือ ต้นทุนที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะทำโครงการหรือไม่ เป็นต้นทุนที่เราไม่สามารถนำมาร่วมในการวิเคราะห์โครงการ โดยที่โครงการทั้ง 2 มีอายุโครงการเท่ากัน และเป็นเรื่องของหลักประหยัด เราจะเลือกโครงการที่ให้ค่าปัจจัยของต้นทุนต่ำที่สุด

ปี	ต้นทุน (บาท)		DF i = 8%	ค่าปัจจุบันของต้นทุน โครงการ ช.
	โครงการ ก.	โครงการ ช.		
0	2,000,000	2,500,000	1	2,500,000
1	300,000	500,000	0.926	463,000
2	300,000		0.857	0
3	300,000	500,000	0.794	397,000
4	300,000		0.735	0
5	300,000	500,000	0.661	340,500
				3,700,500

$$\begin{aligned}
 \text{ค่าปัจจุบันของต้นทุนของโครงการ ก.} &= 2,000,000 + (300,000 \times 3.993) \\
 &= 3,197,900 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\text{ค่าปัจจุบันของต้นทุนของโครงการ ช.} = 3,700,000 \text{ บาท}$$

เราจึงเลือกลงทุนในโครงการ ก. เพราะเสียต้นทุนต่ำกว่าในการบรรลุประสิทธิผลระดับเดียวกัน

- ข้อ 3. โครงการที่เป็นบริการสาธารณะ โครงการที่เป็นที่ต้องการของสังคมแต่การทำโครงการถูกจำกัดด้วยงบประมาณและโครงการที่การหาผลประโยชน์ของโครงการทำได้ยาก ได้แก่ โครงการที่เกี่ยวกับการศึกษา การรักษาพยาบาล โครงการช่วยเหลือผู้ยากไร้ในสังคม เช่น โครงการเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแออัด เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนที่ 1

ข้อ 1. การวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลง เป็นการพิจารณาว่า ค่าของดัชนีการตัดสินใจ ของโครงการ (เช่น NPV, B-C ratio หรือ IRR) จะเปลี่ยนไปเช่นไร ถ้าตัวแปร สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ต้นทุน - ผลประโยชน์ของโครงการเปลี่ยนแปลงไป เช่น ถ้าราคาที่ใช้ในการคำนวณผลประโยชน์เปลี่ยนแปลงไป 10% มีผลให้ค่า NPV เปลี่ยนแปลงไปจนทำให้การตัดสินใจลงทุนเปลี่ยนไปหรือไม่ อย่างไร

การวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลงมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน เพราะทำให้ทราบขนาดความไวตัวของดัชนีการตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้การตัดสินใจของคุณต้องยิ่งขึ้น

ข้อ 2.

ปีที่	เงินลงทุน	ค่าวัสดุต้นทุน	ค่าแรงงาน	รวมต้นทุน	ผลประโยชน์
0	2,000,000	-		2,000,000	
1		500,000	500,000	1,000,000	
2		500,000	500,000	1,000,000	2,000,000
3		500,000	500,000	1,000,000	2,000,000
4		500,000	500,000	1,000,000	2,000,000
5		500,000	500,000	1,000,000	2,000,000

จากข้อมูลที่กำหนดให้ ผู้วิเคราะห์โครงการควรจะศึกษาความไวต่อการเปลี่ยนแปลง ประกอบการตัดสินใจด้วย จากข้อมูลที่กำหนดให้ เมื่อยังไม่ได้พิจารณาการไวตัวของค่าใช้จ่ายชั้้วัสดุต้น ความสามารถคำนวณค่า NPV ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 NPV &= \text{ค่าปัจจุบันของผลประโยชน์สุทธิ} \\
 &= 2,000,000 \times (3.993 - 0.926) - (1,000,000 \times 3.993) - \\
 &\quad 2,000,000 \\
 &= 6,134,000 - 3,993,000 - 2,000,000 \\
 &= 141,000 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

ซึ่งจะเห็นว่า $NPV > 0$ แสดงว่าเป็นโครงการที่ลงทุนได้
แต่เมื่อค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น 10% หมายความว่า ค่าวัตถุดิบเพิ่มขึ้น เป็น 550,000 บาท/ปี
นั่นคือ

$$\begin{aligned}
 NPV &= 2,000,000 \times (3.993 - 0.926) - (1,050,000 \times 3.993) - \\
 &\quad 2,000,000 \\
 &= 6,134,000 - 4,192,650 - 2,000,000 \\
 &= - 58,650 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

จะเห็นว่า ถ้าค่าใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบเพิ่มขึ้น 10% NPV ที่คำนวณได้จะมีค่าเป็นลบ
โครงการนี้จึงไม่ใช่โครงการที่ควรจะลงทุน ดังนั้น เราจะตัดสินใจไม่ลงทุน เพราะ
ถ้าค่าใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบเพิ่มสูงขึ้นจริงดังคาด การตัดสินใจลงทุนจะเป็นการตัดสินใจ
ที่ผิด

กิจกรรมการเรียนที่ 2

โจทย์นี้เป็นเรื่องของต้นทุน เราจะเลือกโครงการที่ให้ค่าต้นทุนต่ำสุด
ดังนั้น การใช้หลักต่าง ๆ ที่ศึกษามาจะต้องระวังในเรื่องนี้

ก. ตามหลัก *maximax return* เราจะเลือกโครงการที่ให้ผลประโยชน์สูงสุด
เท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งในการนี้ก็คือต้นทุนต่ำสุดที่เป็นไปได้ซึ่งจะเห็นว่า เราจะ
เลือกโครงการ ก. ซึ่งจะเสียต้นทุน 10 ล้านบาท (ในยามที่สถานการณ์สงบ)

- ข. ตามหลัก *maximin return* เราเลือกโครงการที่ให้ผลประโยชน์สูงสุดในสถานการณ์ที่ไม่ดี ในการนี้ในสถานการณ์ที่ไม่ดี คือ เมื่อสถานการณ์ไม่ลงบันทึกที่จะต้องใช้จ่ายทั้งน้อยที่สุดคือ โครงการ ข. ซึ่งเสียต้นทุน 15 ล้าน (แทนที่จะเป็น 20 ล้านถ้าเลือกโครงการ ก.)
- ค. ตามหลัก *minimax regret* เราจะเลือกโครงการที่ทำให้เราเสียใจน้อยที่สุดถ้าเลือกผิด เราทราบว่า ถ้าเกิดสถานการณ์ A เราจะเสียใจ 2 ล้านบาทถ้าเลือกโครงการ ข. และถ้าเกิดสถานการณ์ B เราจะเสียใจ 5 ล้านบาทถ้าเลือกโครงการ ก. การเลือกโครงการ ข. เสียใจน้อยกว่าถ้าเลือกผิดโดยหลัก *minimax regret* เราจะเลือกโครงการ ข.

กิจกรรมการเรียนที่ 3

ข้อ 1. จากโจทย์ ค่า expected benefit ในปี 1 - 4

$$\begin{aligned}
 &= (100 \times .1) + (120 \times .2) + (150 \times .3) + (200 \times .25) + \\
 &\quad (250 \times .15) \\
 &= 10 + 24 + 45 + 50 + 37.5 \\
 &= \$ 166.5
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อคิดผลประโยชน์ในช่วง 4 ปีเป็นค่าปัจจุบัน ท้อตราราคาติดลบ} &= 5\% \\
 \text{เราได้ค่าปัจจุบันของผลประโยชน์} &= \$166.5 \times 3.546 \\
 &= \$590.409 \\
 \text{ตั้งนั้น ค่า expected value ของ NPV} &= 590.409 - 500 \\
 &= \$90.409
 \end{aligned}$$

ข้อ 2.

ความน่าจะเป็น	ปริมาณน้ำฝน (ลบ. เมตร)	ผลผลิตที่ได้รับ (ตัน)
0%	5	25
15%	15	75
20%	30	90
35%	50	100
15%	70	80
10%	85	50
5%	100	10

จากตารางข้างต้น เราสามารถหาค่าผลผลิตเพิ่มเฉลี่ย (mean expected value) ได้

$$\begin{aligned}
 &= (0 \times 25) + (.15 \times 75) + (.2 \times 90) + (.35 \times 100) + \\
 &\quad (.15 \times 80) + (.1 \times 50) + (.05 \times 10) \\
 &= 0 + 11.25 + 18 + 35 + 12 + 5 + 0.5 \\
 &= 81.75 \text{ ตัน}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ตั้งนี้ } \text{ มูลค่าของผลผลิตที่ได้เพิ่มในแต่ละปี} &= 81.75 \times 10 \\
 &= \$817.5
 \end{aligned}$$

ตั้งนี้ เรายังสามารถสรุปว่าผลผลิตที่ได้รับในแต่ละปี - ผลประโยชน์ของโครงการตั้งนี้

ปี	เงินลงทุน	ต้นทุน ค่าใช้จ่ายดำเนินการ	ผลประโยชน์
0	2,000	-	-
1		300	817.5
2		300	817.5
3		300	817.5
4		300	817.5
5		300	817.5

ดังนั้น ถ้า $i = 4\%$ ค่าปัจจุบันของผลประโยชน์สุทธิ์

$$= \$ (817.5 \times 4.329) - (300 \times 4.329) - 2000$$

$$= \$ 240.2575$$

โดยที่ $NPV > 0$ โครงการนี้เป็นโครงการที่ลงทุนได้

การประเมินผลท้าย期

ข้อ 1.

สถานการณ์	NPV (ล้านบาท)		
	f1	f2	f3
ทางเลือก			
A	-4	12	10
B	6	5	-5

$$\begin{aligned}
 \text{mean expected value ของโครงการ A} &= (-4 \times .5) + (12 \times .3) \\
 &\quad + (10 \times .2) \\
 &= 3.6 \text{ ล้านบาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{mean expected value ของโครงการ B} &= (6 \times .5) + (5 \times .3) \\
 &\quad + (-5 \times .2) \\
 &= 3.5 \text{ ล้านบาท}
 \end{aligned}$$

รับผลลัพธ์ที่สูงกว่าในโครงการ A ซึ่งให้ค่าของ mean expected value สูงกว่าคือเท่ากับ 3.6 ล้านบาท (เทียบกับ 3.5 ล้านบาทถ้าเลือกโครงการ B)

ถ้าเราไม่รู้ข้อมูลข้อ ช. คือไม่ทราบความน่าจะเป็นที่จะเกิดสถานการณ์ ก., ข. และ ค. เราจะใช้หลัก maximax return หรือ maximin return หรือ minimax regret ในการตัดสินใจเลือกโครงการที่ดี

โดยหลัก maximax return เราจะเลือกโครงการ A เพราะในสถานการณ์ ๆ (สถานการณ์ ข.) โครงการ A ให้ผลประโยชน์สูงกว่าโครงการ B

โดยหลัก maximin return เราจะเลือกโครงการ A เช่นกัน เพราะถ้าเกิดกรณีที่ได้ผลประโยชน์ต่ำ ๆ (โครงการ A มีผลประโยชน์ - 4 ถ้าเกิดสถานการณ์ ก. โครงการ B มีผลประโยชน์ - 5 ถ้าเกิดสถานการณ์ ค.) โครงการ A จะมีผลประโยชน์สูงกว่า คือผลประโยชน์ติดลบน้อยกว่าหนึ่งเงื่อน

โดยหลัก minimax regret เราจะเลือกโครงการ A เพราะเป็นโครงการที่เราเสียใจน้อยที่สุดถ้าเลือกผิด จะเห็นว่าถ้าเกิดสถานการณ์ ก. ค่าความเสียใจ = 10 ล้านบาท ถ้าเลือก A ถ้าเกิดสถานการณ์ ช. ค่าความเสียใจ = 7 ล้านบาท ถ้าเลือก B ถ้าเกิดสถานการณ์ ค. ค่าความเสียใจจะ = 15 ล้านบาท ถ้าเลือก B เราสามารถสร้างตารางแสดงค่าความเสียใจเพื่อเลือกผิดได้ดังนี้

สถานการณ์ โครงการ	ก ข ค	row maxima	minimax
A	10 0 0	10	10
B	0 7 15	15	

จะเห็นว่าหลักทั้ง 3 ให้ข้อเสนอแนะในการตัดสินใจไม่ชัดเจนยังกัน

- ข้อ 2. โดยที่เราทราบค่าความน่าจะเป็นที่จะได้ผลประโยชน์สูงสุดต่างๆ เราใช้วิธีหาค่า mean expected value ในการพิจารณาตัดเลือกโครงการ

$$\begin{aligned}
 \text{ค่า mean expected value ของโครงการ ก.} &= (5 \times .2) + (10 \times .3) + \\
 &\quad (15 \times .4) + (20 \times .1) \\
 &= 12 \text{ ล้านบาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ค่า mean expected value ของโครงการ บ.} &= (1 \times .1) + (5 \times .1) + \\
 &\quad (8 \times .6) + (10 \times .2) \\
 &= 7.4 \text{ ล้านบาท}
 \end{aligned}$$

เราควรเลือกโครงการ ก. เพราะโครงการ ก. ให้ค่า mean expected value สูงกว่าโครงการ บ.

กิจกรรมการเรียนที่ 1

- ข้อ 1. การวิเคราะห์การเงินของ โครงการสำนักงานฯ เพื่อจะช่วยให้เกิดความมั่นใจได้ว่า การดำเนินการตามโครงการจะไม่เกิดปัญหาทางการเงิน เราจะทราบสภาพหรือฐานะทางการเงินของโครงการว่า โครงการมีความสามารถในการใช้คืนเงินต้นและดอกเบี้ยหรือไม่ (ถ้าเป็นโครงการที่อาศัยเงินกู้) สามารถวางแผนเพื่อให้เกิดความคล่องตัวทางการเงิน และเพื่อจะได้วางแผนการถือเงินหมุนเวียนมิให้มีเหลือในมือมากเกิน ความจำเป็นหรืออ้อยจันเกิดปัญหาสภาพคล่อง เป็นต้น
- ข้อ 2. งบประมาณเงินสด เป็นงบประมาณที่ทำล่วงหน้าเกี่ยวกับเงินสดรับ - จ่ายที่ใช้ในการดำเนินงานเพื่อจะได้ทราบว่า โครงการจะมีปัญหาเงินขาดมือหรือไม่ เมื่อใด เท่าไร หรือจะมีเงินเหลือใช้เมื่อไร เท่าใด งบประมาณเงินทุน เป็นเรื่องของการทำงบประมาณการใช้เงินทุนเพื่อซื้อทรัพย์สินกาวต่าง ๆ ของโครงการ เพื่อวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนให้เหมาะสมลงบัญชีล่วงหน้า เป็นงบที่คาดคะเนล่วงหน้าเกี่ยวกับฐานะการเงินของโครงการแสดงให้เห็นถึงฐานะด้านทรัพย์สิน หนี้สิน และทุนของโครงการ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

กิจกรรมการเรียนที่ 2

$$\text{ก. อัตราส่วนหนี้สิน} = \frac{\text{ทรัพย์สิน}}{\text{หนี้สิน}}$$

$$\text{ดังนี้ อัตราส่วนหนี้สินของ โครงการ ในปีที่ } 0 = \frac{560}{280} = 2$$

$$\text{อัตราส่วนหนี้ลินของโครงการในปีที่ } 1 = \frac{640}{376} = 1.7$$

$$\text{อัตราส่วนหนี้ลินของโครงการในปีที่ } 2 = \frac{840}{444} = 1.9$$

$$\text{อัตราส่วนหนี้ลินของโครงการในปีที่ } 3 = \frac{836}{284} = 2.9$$

จากค่าอัตราส่วนหนี้ลินนี้จะเห็นว่า เมื่อเวลาผ่านไปโครงการมีความสามารถจะก่อหนี้สูงขึ้น เพราะมีสัดส่วนของทรัพย์สินต่อหนี้ลินสูงขึ้น

ทรัพย์ลินหมุนเวียน

$$\text{ii. Current ratio} = \frac{\text{ทรัพย์ลินหมุนเวียน}}{\text{หนี้ลินหมุนเวียน}}$$

$$\text{Current ratio ของโครงการในปีที่ } 0 = \frac{160}{120} = 1.33$$

$$\text{Current ratio ของโครงการในปีที่ } 1 = \frac{320}{216} = 1.48$$

$$\text{Current ratio ของโครงการในปีที่ } 2 = \frac{640}{284} = 2.25$$

$$\text{Current ratio ของโครงการในปีที่ 3} = \frac{720}{124} = 5.8$$

จากตัวเลข Current ratio ของโครงการจะเห็นว่า เมื่อเวลาผ่านไปโครงการมีสภาพคล่องสูงขึ้น ค่า Current ratio เพิ่มจาก 1.33 ในปีจุนเป็น 5.8 ในปีที่ 3

การประเมินผลท้ายงาน

ข้อ 1. การวิเคราะห์การเงินของโครงการประกอบด้วยการวิเคราะห์สำคัญ ๆ 2 ด้านคือ

- ก. การวิเคราะห์ความต้องการทางการเงินและสภาพหรือฐานของการเงินของโครงการ การวิเคราะห์ในด้านนี้จะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการเงินทุน ซึ่งเป็นการพยากรณ์ความต้องการเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาว หรือวางแผนเกี่ยวกับการใช้เงินทุนหมุนเวียนและเงินลงทุน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเสียค่าใช้จ่าย (ดอกเบี้ย) น้อยที่สุด การวิเคราะห์ในด้านนี้จะประกอบไปด้วย การทั่งบประมาณเงินสด การทั่งบประมาณเงินทุน นอกจากนี้ยังเป็นการทำงบกำไร - ขาดทุน ล่วงหน้า และการทำงบดุลล่วงหน้า เพื่อให้ทราบถึงสภาพหรือฐานของการเงินของโครงการ
- ข. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินประเภทต่าง ๆ และวัดสภาพคล่องและประเมินความสามารถทางการเงินของโครงการ เช่น ความสามารถในการใช้ทรัพย์สิน และประเมินฐานทางการเงิน เช่น ความสามารถในการก่อหนี้และชำระคืนภาระทางการเงินของโครงการ อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ ๆ ซึ่งอาจจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์การเงินของโครงการ ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่องประเภทต่าง ๆ อัตราส่วนความสามารถในการใช้ทรัพย์สินประเภทต่าง ๆ อัตราส่วนความสามารถในการก่อหนี้ และความสามารถในการชำระคืนดอกเบี้ย และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร

ข้อ 2. ก. โดยพิจารณาจากงบกำไร - ขาดทุน จะเห็นว่ากำไรหลังภาษีเพิ่มขึ้นทุกปี จากปีที่ 1 ซึ่งติดลบ 160,000 บาท เพิ่มเป็น 1,320,000 บาท ในปีที่ 2 และ 1,920,000 บาท ในปีที่ 3 อย่างไรก็ตีเรารสามารถใช้อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร คือ profit margin on sales มาพิจารณาความสามารถในการทำกำไรของโครงการ

$$\text{กำไรสุทธิหลังภาษี} \\ \text{จากสูตร profit margin of sales} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังภาษี}}{\text{ยอดขาย}}$$

$$\text{เราจะหาได้ว่า profit margin on sales ในปีที่ 1} = \frac{-0.160}{4.050} = -0.0395$$

$$\text{profit margin on sales ในปีที่ 2} = \frac{1.320}{11.925} = 0.11069$$

$$\text{profit margin on sales ในปีที่ 3} = \frac{1.920}{15.570} = 0.12331$$

หมายความว่ากำไรก่อนภาษีต่อยอดขาย 1 บาท = -0.0395 บาทในปีที่ 1

กำไรก่อนภาษีต่อยอดขาย 1 บาท = 0.11069 บาทในปีที่ 2

กำไรก่อนภาษีต่อยอดขาย 1 บาท = 0.12331 บาทในปีที่ 3

ความสามารถในการทำกำไรของโครงการสูงขึ้น

ข. การพิจารณาความสามารถในการชำระคืนดอกเบี้ย สามารถพิจารณาได้จากอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้

$$\frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{ดอกเบี้ย}} \text{ หรือ Times interest earned}$$

จากงบกำไร - ขาดทุนล่วงหน้า จะได้ว่า

$$\text{Times interest earned ในปีที่ } 1 = \frac{0}{0.16} = 0$$

$$\text{Times interest earned ในปีที่ } 2 = \frac{1.600}{0.120} = 13.33$$

$$\text{Times interest earned ในปีที่ } 3 = \frac{2.400}{0.280} = 8.57$$

ซึ่งจะเห็นว่า ในปีแรกโครงการไม่มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ย ความสามารถในการชำระดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้นในปีที่ 2 คือมีกำไรก่อนตัดออกเบี้ยและภาษีเงินได้มากกว่าตัดออกเบี้ยที่ต้องจ่ายถึง 13.33 เท่า และในปีที่ 3 ความสามารถในการชำระดอกเบี้ยลดลง คือมีกำไรก่อนตัดออกเบี้ยและภาษีเงินได้มากกว่าตัดออกเบี้ยที่ต้องจ่ายเพียง 8.57 เท่า

กิจกรรมการเรียนที่ 1

เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการตีค่าผลประโยชน์ของโครงการ คือ ส่วนเกินของผู้บริโภค (consumers' surplus) จะเห็นว่าผลประโยชน์ของโครงการซึ่งเท่ากับพื้นที่ CDEF ในรูป แท่งที่จริงคือ consumers' surplus ส่วนที่คนใช้ถนนได้รับเพิ่มขึ้นเมื่อมีโครงการขยายถนน

กิจกรรมการเรียนที่ 2

ใช้แนวความคิดแบบเดียวกับกรณีตัวอย่าง

ในการหาอัตราผลตอบแทนการลงทุนในการศึกษาระดับปริญญาโทในแบ่งสังคม ประกอบด้วยการพิจารณาต้นทุน ซึ่งก็มีรายการต้นทุน คือ ต้นทุนทางตรงอันเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากร ได้แก่ ที่ดิน อาคาร ค่าก่อสร้าง สถานที่สำหรับการสอนปริญญาโท และต้นทุน การดำเนินการ เช่น ค่าจ้าง เจ้าหน้าที่คุณงาน เวินเดือนอาจารย์ ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาในระดับปริญญาโท โดยพิจารณาต่ออันดับศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ต้นทุนทางอ้อม ในแบ่งสังคมก็คือ ค่าเสียโอกาสของลังค์มที่เกิดเพราคนที่จบปริญญาตรีไปเรียนต่อระดับปริญญาโท แทนที่จะทำงาน เรายังต้องน้ำเงินรายได้ที่คนจบปริญญาตรีจะได้ในช่วง 2 ปีหลังจบปริญญาตรี (สมมติการศึกษาปริญญาโทใช้เวลา 2 ปี) ทั้งนี้โดยปรับด้วยอัตราการว่างงานของคนจบปริญญาตรี และต้นทุนค่า สำหรับผลประโยชน์ในแบ่งสังคมของโครงการ คือ ส่วนต่างระหว่างรายได้ตลอดชีฟุ่นผู้ศึกษาระดับปริญญาโทจะหาได้ กับรายได้ตลอดชีฟุ่นผู้ศึกษาระดับปริญญาตรีจะหาได้ (เป็นรายได้ก่อนภาษี) จากค่าต้นทุน - ผลประโยชน์ดังกล่าว เราสามารถหาค่า Internal rate of return หรืออัตราผลตอบแทนการลงทุนได้

สำหรับการหาอัตราผลตอบแทนการลงทุนในแบ่งสังคม เราจะใช้ต้นทุนในแบ่งสังคม คือ ค่าใช้จ่ายของคนที่เข้ารับการศึกษาที่เกิดขึ้นทุกอย่างบวกด้วยค่าเสียโอกาสของคนที่เข้าเรียน ซึ่งก็คือรายได้ที่เข้าไม่ได้เพราไม่ได้เรียนต่อแทนที่จะทำงาน สำหรับผลประโยชน์เอกสารหาได้ด้วยวิธีเดียวกับการพิจารณาผลประโยชน์ในแบ่งสังคม เพียงแต่เป็นตัวเลขหลังภาษี (เพื่อแสดงถึงผลประโยชน์ที่ตอกย้ำว่ามีอekoชนอย่างแท้จริง) จากนั้นคิดคำนวณค่า IRR ได้

กิจกรรมการเรียนที่ 3

จุดอ่อนที่สำคัญในการวิเคราะห์โครงการนี้ คือ การที่ไม่ได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่มองไม่เห็น หรือ intangible cost ในการทำโครงการ การคำนวณต้นทุนบางรายการต่ำเกินไป เพราะใช้วิธีการประเมินของทางการ แทนที่จะใช้วิธีคิดเกี่ยวกับเรื่องค่าเสียโอกาส หรือราคาเงา เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนที่ 4

ผลประโยชน์ในแง่งบประมาณการมีโครงการขยายเลี้นทางรถไฟที่สำคัญ ได้แก่

- กรณีผู้โดยสารสามารถประหยัดเวลาเดินทาง ประหยัดต้นทุนการเดินทาง และได้ความสะดวกสบายในการเดินทาง
- ช่วยในด้านการขนส่งสินค้า พัสดุภัณฑ์ สามารถลดต้นทุนการขนส่ง
- ทำให้เกิดเลี้นทางคมนาคมชนล่งที่จะช่วยให้สินค้าแพร่ไปกว้างไกลและในราคากลาง เป็นการส่งเสริมการพัฒนาในอีกด้านหนึ่ง

กิจกรรมการเรียนที่ 5

หลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การพิจารณาค่า mean expected value ซึ่งเป็นการนำเอาข้อมูลความน่าจะเป็นมาพิจารณาด้วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ

กิจกรรมการเรียนที่ 6

เนื่องจากเป็นโครงการเชื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ผู้วิเคราะห์มีสมมุติฐานว่า การผลิตกระแสไฟฟ้าเป็นสิ่งที่ต้องทำ ประชาชนมีความต้องการหรือ Demand ต่อกระแสไฟฟ้า เมื่อจะต้องผลิตก็จะเลือกใช้วิธีการผลิตที่ประหยัดที่สุด ดังนั้น การพิจารณาโดยเปลี่ยนเที่ยงกับวิธีการผลิตแบบอื่น (แบบที่ไม่ใช้พลังงานจากเชื้อเพลิง 2 วิธี) จึงสมเหตุผลในเมืองนี้